

Brief van Grenadier Jan Kok aan zijn vader Frans Kok, geschreven 17-10-1813 vanuit Marienborn

[adres:]

100
Monsieur MAYENCE
Monsieur Frans Kok
tot Bergambagt
par voije
Departement de bouches de Schoonhoven
de la Muese
a Hollande

Maria born , den 17 october 1813

Mijn waarde vader, susters en broeders
ooms en muijs, neefs en nigten.
Door Gods goedheid ben ik nog vris en gezond.
Ik wens dat gij dezen ook in gezontheit ontvangen
moog om u mijn omstandigheid te doen hooren daar
gij verwonderd over zult staan, terwijl ik u moet
melden van mijn cammeraat Willem Poulus Nomen
dat hij is overleefd, terwijl hij al 9 dagen ziek heeft
geweest maar wat hem gemankeert heeft /weten\ wij niet
regt, als dat hij met zwaren brent bezet was.
Hij is op zondag morgen om 3 uren gestorven den 12 october.
Hij heeft heel slegt weer getrofven terwijl hij ziek geweest
is. Hij heeft in geen hospitaal geweest, hij is bij
de burgers gestorven op een legertje. Wij liggen hier in
een dorp dat hiet Mariaborn, een uur van Maiens of. Wij
hebben hier al drie dagen gelegen om datter in de
stad geen plaas voor ons is. Der ligt meer als [tagduisend]
tagtigduisend man in de stad. [N]oomen heeft niet in de stad
geweest. Wij moeten vandaag na de stad om ons montering
te gaan halen. Als gij het zijn ouders bekend maakt moet
gij wat voorzigtig aan doen hij heeft nooit nog geen gebrek

Brief van Grenadier Jan Kok aan zijn vader Frans Kok, geschreven 17-10-1813 vanuit Marienborn

geleden. Onderweg hij heeft altoos gehad wat hij luste want hij had nog geld genoeg om van te leven. Ik heb hem zoo lang opgepast als hij geleefd heeft en hem er net voor gekogt het geen hij woud hebben, maar toen had hij nog geld over toen hij storf. Maar toen hij ziek geworden is heeft hij zijn overigen gelt aan mijn te bewaren gegeven om reden, als hij zomwijl terwijl hij op de weg op de kar zat en bij mijn vandaan was, eens bujten staat raakte dat hij dan in gevaar was om het van een ander of-gezet te worden. Dus was het beter dat ik het te bewaren had en ook heeft hij gezegt en ik ook, als het was zomwijl, dat wij een van bijjen kwammen te sterven, het geen wij bij ons hadden, dat wij dat aan mankander maakten dat de langslvende alles hebben moest. Dus begrijp ik dat het mijn het besten toe komt. Als ik het over geeft dan steekter het de kapitein in zijn zak. Zijn goed heb ik almaal over moeten geven. De heeren heeft het zeker niet behaagt om hem in zijn soldaten montering te zien. Wij weten niet, mijn vader, hoe wij daar over denken moeten. Het leven is zoet voor ons maar, mijn vader, wat staater een tijd voor ons voor handen. Als wij daar me[e] voor de vijand staan dat wij ons eijnden ieder oogenblik voor oogen zien dat wij ter velden geslagen worden daar hij van bevrijd is geworden.

Brief van Grenadier Jan Kok aan zijn vader Frans Kok, geschreven 17-10-1813 vanuit Marienborn

Als hij gelukkig was met sterven was het voor zijn vader een gerustheid, terwijl hij nu nog weet op wat wijs hij zijn jongen leven heeft afgelegd. Buiten dat hij in de slag gesnueveld was, dat hij nooit geen taal of teijken van hem meer kreeg en somwijl van honger om moest komen of van kou of ongemak most sterven gelijk ter voor tegenwoordig zoo veel op die wijs haar leven verkort word en zomwijl gevangen word genomen. Mijn vader, datter voor ons van de winter nog te dugten is niet om over te denken voor ons en voor u. Gij kunt God niet genoeg danken over de weldaden over u zoon terwijl men niet weet wat God ter mede voor heeft gehad. Of gij der over zugt of over krijt u zoon zijt gij kwijt en is niet weder te zien. Tog steld u gerust, het is de wil van God, ons leijden staat nog te dugten. Og de Heeren wens ik, zal voor ons allen zorgen in den zwaren strijd. Mijn vader ik ben voor tegenwoordig weer onder een andre dienst. Ik ben onder de granediers maar onder eender regement, het 86 regement, het 2 batteljon. Mijn vorigen brief zult gij zekerlijk ontfangen hebben. Jan de Groot is nu mijn cammeraat en de andre zijn ook almaal nog bij ons en ook nog vris en gezond. Weest verder van mijn gegroet. Al mijn vrinden gerdag en gij mijn vader, susters en broeders ook gerdag.

Jan Kok